

DIRİLİŞ POSTASI

Adem büyük Ponya'da forma gence!

Makale Yazısı - 03 Mar 2020 - 00:39

İnsan olmanın birinci şartı: Merhamet!

Recep Yeter

[Makaleyi Dinle](#)
[Mesaj Gönder](#)

1990lı yıllarda Fransa'da Paris'in banliyölerindeki genç bir akrabamızı görmeye gittik.

İki odalı neredeyse döküntü bir evde kalıyordu. Beraberinde üç Türk arkadaşı daha vardı.

Evdeki 37 ekran televizyon lüks sayılabilecek tek eşyalardı.

Fransa'ya kaçak yollarla çalışmaya giden binlerce Türk işçiden biriydi akrabamız.

Sabah gün doğmadan yola düşüyorlar, çalıştıkları inşaattan dışarı çıkmıyor, akşam da hava kararınca eve dönüyorlardı.

Yıllarca bu şekilde çalışıp memlekete para gönderdiğini biliyorum.

Bugün bile kaçak yollarla Fransa'ya giden Türklerin arasında memleketteki eşini, çocuklarını belki 10 yıl 15 yıl hiç görmeden çalışanlar var. Türkiye'nin en az nüfusa sahip şehirlerinden Çankırı'da kime sorsanız mutlaka bir yakınlarının yurt dışına gittiğini görürsünüz.

Geçen yaz memlekette yaylada dolaşırken Afganistanlı bir çobana denk geldik.

Türkiye'ye üç dört yıl önce gelmiş. 2000 TL maaş alıyormuş.

Önündeki büyük baş sürüsünü akşama kadar güdüyor, bir odalık barınakta kalıyormuş.

Parasının üçte ikisini ailesine gönderdiğini, Kabil'de yaşayan yaşlı anne babasına ve özürlü kardeşine bakabilmek için Türkiye'ye gelmekten başka çaresi olmadığını anlatmıştı. "Aileni özlemiyor musun, zor olmuyor mu" diye sorduğumda gözleri dolmuştu. Doğu Beyazıt'ta görüştüğüm Türkiye'ye kaçak yollardan giren Afganlılar da ailelerinin karnını doyurabilmek için geldiklerini söylemişlerdi.

Türkiye, 30 yıldır süren terör belasını artık topraklarımız içinde değil, kaynağında kurutma kararı aldıktan sonra şükürler olsun ki saldırılar önemli oranda azaldı.

Terör örgütüne katılım bitti. Irak'ta ve Suriye'deki Türkiye'den katılan terör örgütü mensubu sayısı artık yüzlü rakamlardan ibaret.

Suriye'nin kuzeyindeki terör koridoru hayalleri de suya düşürüldü.

İstanbul'un göbeği Beşiktaş'ta, Vezneciler'de bir saldırıda 30-40 evladımızı şehit eden terör örgütlerinin -özellikle 15 Temmuz sonrasında FETÖ'nün polis ve asker içerisindeki istihbarat kadrolarının temizlenmeye başlanmasının da etkisiyle- gücü neredeyse tamamen yok edildi.

Anadolu gibi yedi düvelin gözünü diktiği muhteşem bir coğrafyada yaşamının bedeli olarak ecdadımız Alparslan'dan bu yana bu toprakları vatan kılmak için mücadele etti ve bugün de biz bu vatani sınırlarımızın dışında muhafaza etmeye devam ediyoruz.

Bu stratejinin bir gereği olarak bugün İdlib'deyiz.

Türkiye 10 yıldır Afrin'de, Cerablus'ta, Kamışlı'da ve diğer vilayetlerde terör örgütleri ve destekçisi Suriye rejiminin sebep olduğu göç sebebiyle 4 Milyondan fazla Suriyeli mülteciye ev sahipliği yapıyor. Kimi anne babasını, kimi kardeşini her biri bir parçasını bombalara kurban vererek ülkemize geldi.

Türkiye, Suriye'de yaşanan insanlık dramına ve evlatlarımızın şehit edilmesine seyirci kalan Avrupa'nın da artık bu sorunla yüzleşmesi gerektiğini kapıları açarak gösterdi.

100 binden fazla Suriyeli, Afgan, Türkmen, Özbek, Libyalı, Faslı Cezayirli Avrupa yollarına düştü.

Bizim memleketten de Afgan, Iraklı ve Suriyelilerin sınıra gitmek için bindiği otobüsün fotoğrafı düştü önüme. Memleketin okumuş yazmış insanlarından biri olduğunu zannettiğim bir kişi fotoğrafı bir kültür sanat platformunda "Cehennem dibine gitsinler" notuyla paylaşmıştı.

O not ve fotoğraf Paris'teki akrabamızın yaşadığı evi getirdi gözümün önüne...

Yayla'daki Afganistanlı çoban geldi aklıma.

Hangi insan sadece keyfi için doğup büyüdüğü evini barkını, annesini babasını, çoluk çocuğunu ülkesini bırakıp dilini bilmediği, üç beş kendini bilmez küfrettiği bir ülkeye gelir?

Herkes kapısının önünden sorumlu olduğu için ben Çankırı'yı yazdım.

Çankırı'yı ve Çankırları temsil etmeseler de o fotoğrafın altına ağza alınmayacak laflar eden hemşehrilerimi yazdım. Ancak vicdanını, merhametini, insanlığını kaybetmiş herkese lafım.

Kaledeki kabrinden olup biteni seyreden Çankırı Fatih Emir Karatekin ve şehid askerleri, 'merhametsizlik yurdu olsun' diye mi Çankırı'yı, Anadolu'yu bize vatan kıldılar?

Kalbimizi avucumuzun içine alıp bir kez daha düşünmek gerekmiyor mu gerçekten?

Biz bu muyuz?

YAZARIN DİĞER YAZILARI

[Bir Bektaşî ile sohbet](#)

[Kraliçe'nin 'avanak' adamı](#)

[Türkiye'nin vakti geldi](#)

[Diriliş Postası kervanı yürüyor](#)

[Kim bu 001 numara?](#)

[Yazarın Tüm Makaleleri](#)

Türkiye, Suriye, İdlib, Köşe Yazısı

Yorum yaz

Anket

A Milli Takım Katar'a gidebilir mi?

[Ankete Katıl](#)

Türkiye bu savaşta taraf mı?

| Murat Özer

Şaibeli güvenoyu

| İsmail Yaşa

Mi 'yârü'l- 'ilm

| Gökhan Oruç Önalın

"Kaç Müslüman bir Ukraynalı eder?"

| Tuğrul Selmanoğlu

Kaybolup gitti nice değerlerimiz!

| Muzaffer Dereli

Kamudan ihraç edilen emekli olabilir mi?

| Av. Osman Talha Yıldız

Ukrayna üzerinden yeni bir "11 Eylül" denemesi!

| Doç. Dr. İsmail Şahin

"İnsanlık ölüyor" diyorlar, yaşıyor muydu ki ölsün!

| Fatih Duman

İbrahim Ethem Hazretleri'nin ontolojik gelişimi

| Prof. Dr. Ahmet Akın

Bu bizim savaşımız değil

| Öznur Küçük Sirene

Bir cephe olarak Avrupa...

| İsmail Öz

Yanlışlıkla

| Zeki Bulduk

Ukrayna'dan çıkarılacak dersler

| Ramazan Yaşar

Allah-u Ekber!
Recep Yazgan

Yüksek bir sanat eseri olarak Miraciye
Nihat Nasır

Sitemizdeki dış bağlantılar referans amaçlıdır, dış bağlantıların içeriklerinden kuruluşumuz sorumlu değildir

Kuruluş Hakkında

Künye Bilgileri

Yayın İlkeleri

Haber İhbar

Reklam Ver

İletişim

© 2022 Diriliş Postası Tüm Hakları Saklıdır
Veri Politikası Kullanım Şartları

+90 (212) 550 90 05

çakılı

